

вия дом. Той се огледа малко насам нататък и тръгна надолу към Етъра. Мина край мен без да ме види. Представи си как се ^{смах} ~~удивих~~, като познах, че това беше Сеслав! Где отиваше така, по това време?

- Дали е бил той?

- Видях го с очите си! Същият бой, същият вървеш. Нали ^{показа} ~~знаеш~~ как се ~~качи~~, ~~така~~ малко на ляво и на дясно, като върви.

- Е, после?

- Проследих го чак до ^ш ~~фруката~~ махала. По пътя го настигна Делян и двамата отидоха у стратор Тодор. Там се ^и ~~събра~~рат сега.

- Уверен ли си, че е бил Делян? Може да са имали богомилско събрание... *Богомилите са мои верни хора...*

- Не. Делян беше. А знаеш, че той бяга от богомилите като ^{бяга от тях} ~~бяга~~. Какво ще прави на събранието им? ~~и~~ Въпреки това, те търсят помощта на богомилите. Затова се мъчат да привлекат Сеслав към тях. Когато богомилите узнаят, че един от главните им хора е против теб - кой знае какво ще стане.

Калоян се замисли. Той бавно и мълчаливо изпи една купа ~~и~~ вино. Очите му горяха в някакъв горещ, сух огън.

Сеслав! Най-малко от него очакваше тази измяна... Сърцето му се сви. Възможно ли беше? Нима работата бе вече стигнала до там. Той се усмихна. И Белота потръпна от усмивката му. Тъй страшна и заканаителна бе тя.

Този ден на
Князът остана за обяд. ~~на~~ трапезата бяха поканени също прѣсвитер Константин, ~~и~~ кастрофилактът Видул ~~и~~ *и вѣнчавъ Свѣтътъ* ~~и~~ *и вѣнчавъ Свѣтътъ* ~~и~~ *и вѣнчавъ Свѣтътъ*

- Ще покана ~~и~~ ^и Борила ~~и~~ Сеслав - реши внезапно царят. - Искам да ги видя заедно. Ще позная по очите им всичко. - И той изпрати находници да им извести. Искал да се посъветва за нещо.

На трапезата седна и царицата. Тя не очакваше да види там деспота. Като влезе в стаята и зърна Борила, тя така очевидно се смути, че Калоян за миг забрави да наблюдава държането на двамата